

El protagonisme de De Juana

ALFONSO S. PALOMARES
Periodista.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 18.03.07

El que està passant forma part de l'escenari de la societat de l'espectacle, en què el més important és la posada en escena. L'aspecte grotesc d'aquesta representació, que converteix en un teatre d'ombres l'escena política espanyola, és que hi tingui un protagonisme absurd el terrorista **José Ignacio de Juana**.

La utilització del cas De Juana com a bomba de dispersió contra el Govern està enverinant la convivència i elevant els nivells de crispació a límits insuportables. El cap de l'oposició, **Mariano Rajoy**, que es considera a si mateix un home ponderat, ha declarat que la concessió de beneficis penitenciaris a **De Juana** és el problema més important que en aquests moments tenen els espanyols. Si això fos el més important per a la nostra existència com a espanyols, que no ho és pas, jo preferiria donar-me de baixa abans de conviure amb aquesta qualitat existencial.

NO HI HA CAP dubte que el líder de la dreta ens vol vendre com a realitat un miratge personal o del seu partit, i que aquesta mercaderia està tenint unes derivacions fatals que acaben entregant a ETA un espantós poder en el paisatge polític nacional. Ho explicaré després, però abans vull fer un apunt telegràfic del cas. Convé començar afirmant que **De Juana** és un dels terroristes més sanguinaris de la banda. Té al seu currículum 25 assassinats. Un individu digne de menyspreu. Com a pagament per tots aquests delictes va complir 18 anys de presó. Sense cap mena de dubte una pena insuficient, però que es va dictar d'acord amb el Codi Penal vigent en el moment que se'l va jutjar. Després es va beneficiar de mesures de reducció de condemna per escriure dos llibres en què es feia una apologia clara del terrorisme, i aquestes mesures van ser una gràcia extraordinària, no obligatòria, en els temps que governava el PP.

Ningú es va esquinçar les vestidures: l'oposició i l'opinió publicada van donar per bona la decisió del Govern, potser perquè van considerar que el terrorisme utilitzat com a arma política només beneficia els terroristes. Obro un parèntesi per assenyalar que això és el que està passant ara. A l'acostar-se el temps del compliment de la pena per part de **De Juana** en relació amb els 25 assassinats, ja en temps del Govern de **José Luis Rodríguez Zapatero**, va esclatar l'escàndol. Era un escàndol lògic. I llavors es van buscar fórmules legals perquè continués a la presó i aquestes es van trobar en dos articles d'opinió que l'etarra havia publicat al diari *Gara*.

Després de diverses turbulències processals, el cas va arribar al Tribunal Suprem, que en sentència ferma i definitiva el va condemnar a tres anys de presó. Li quedava poc més d'un any per al compliment definitiu de la nova pena i va decidir mantenir la vaga de fam, la segona, que havia començat el novembre del 2006, quan l'Audiència Nacional el va condemnar a 12 anys de presó.

De les seves circumstàncies hospitalàries se n'expliquen fets certs, mentides evidents i exageracions interessades. Calia escalfar, fregir a foc ràpid els instints primaris de l'opinió pública contra la temptació del Govern d'aplicar-li la presó atenuada. Quan els metges ja firmaven informes oficials en què es parlava de l'extrema gravetat del reclus, en una emissora de ràdio s'explicava amb tots els pèls i senyals, sobretot pèls, les orgies sexuals que es muntava amb la seva nòvia. Resultava realment obscè, i en alguns dels seus oients estic segur que aquella narració va despertar pensaments pecaminosos.

El Govern li va concedir la presó atenuada --entre altres raons, perquè no se li morís entre les mans--, el van traslladar a un hospital del País Basc, va desistir de la vaga de fam i es va armar una gran sagramental fins a formar un verdader tsunami. El PP va incendiar l'opinió pública. Era fàcil que el foc calés amb força i ara estem enmig d'un incendi que està cremant massa coses. Veiem com cremen el Govern, l'oposició que mou la teia i bastantes institucions. El que acabo d'afirmar ens ho diuen les enquestes.

ESTEM vivint les escenes més radicals del teatre de l'absurd. L'oposició ha convertit el terrorisme etarra en la seva arma principal, no només per desgastar el Govern, sinó per destruir-lo, en uns temps en què l'activitat terrorista és de baixa intensitat, tret del brutal atemptat de Barajas que va costar la vida a dos treballadors equatorians. És possible que **Ionesco** ho escenifiqués fent passejar tothom amb paraigua quan hi ha menys núvols. Amb aquesta estratègia s'ha posat en mans d'ETA tota la baralla perquè pugui fer el seu joc. El que vulgui. Si munta un engranatge d'atemptats, volarà els esquemes de **Zapatero** i obrirà possibilitats a la victòria del PP; si proclama una renúncia clara i definitiva a l'ús de les armes, afavorirà les apostes del president, i si continua com ara, té assegurat un protagonisme asfixiant en el paisatge social i polític. La divisió dels demòcrates en la lluita contra el terrorisme és una tragèdia i per això vivim una realitat dramàtica. Els dirigents del PP i els seus picadors mediàtics consideren que l'estratègia de la crispació és el camí irrenunciable que els portarà al poder. Per això, tindrem **De Juana** en tots els plats dels nostres menús informatius. Una desgràcia.